

KOMMISJONSDIREKTIV 2002/77/EF

2005/EØS/58/36

av 16. september 2002

om konkurranse på markedene for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 86 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, sist endret ved direktiv 1999/64/EF⁽²⁾, har flere ganger blitt betydelig endret. Ettersom det skal gjøres flere endringer, bør direktivet omformuleres av klarhetshensyn.
- 2) Traktatens artikkel 86 pålegger Kommisjonen ansvaret for å sikre at medlemsstatene oppfyller sine forpliktelser i henhold til fellesskapsretten når det gjelder offentlige foretak og foretak med særretter eller eneretter. I henhold til artikkel 86 nr. 3 kan Kommisjonen spesifisere og klargjøre de forpliktelser som følger av artikkelen og innenfor disse rammene fastsette de vilkår som er nødvendige for at Kommisjonen effektivt skal kunne utføre overvåkingsplikten som den pålegges i nevnte nummer.
- 3) Ved direktiv 90/388/EØF ble medlemsstatene pålagt å avskaffe særretter og eneretter for tilbud av telekommunikasjonstjenester, i første omgang andre tjenester enn taletelefoni, satellittjenester og mobilradiokommunikasjon, og deretter ble det gradvis innført full konkurranse på telekommunikasjonsmarkedet.
- 4) En rekke andre direktiver på dette området er også vedtatt av Europaparlamentet og Rådet i henhold til traktatens artikkel 95, først og fremst med sikte på å opprette et indre marked for teletjenester ved å gjennomføre tilgang til åpne telenett og tilbud av leveringspliktige tjenester i et miljø med åpne og konkurransepregede markeder. Disse direktivene bør oppheves med virkning fra 25. juli 2003, når de nye rammereglene for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester trer i kraft.
- 5) De nye rammereglene for elektronisk kommunikasjon består av ett generelt direktiv, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles

rammereglene for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet)⁽³⁾, og fire særdirrektiver: europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet)⁽⁴⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF av 7. mars 2002 om tilgang til og samtrafikk mellom elektroniske kommunikasjonsnett og tilhørende ressurser (tilgangsdirektivet)⁽⁵⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester)⁽⁶⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon)⁽⁷⁾.

- 6) I lys av utviklingen i liberaliseringsprosessen og den gradvise åpningen av telekommunikasjonsmarkedene i Europa etter 1990, bør visse definisjoner som er brukt i direktiv 90/388/EØF og dets endringsdirektiver tilpasses for å gjenspeile den seneste teknologiske utvikling på telekommunikasjonsområdet, eller erstattes for å ta hensyn til tilnærmingen som har formet informasjons-teknologi-, medie- og telekommunikasjonssektoren de siste årene. Ordlyden i visse bestemmelser bør om mulig klargjøres slik at det blir enklere å anvende dem, samtidig som det eventuelt tas hensyn til de relevante direktivene vedtatt i henhold til traktatens artikkel 95 og erfaringene fra gjennomføringen av direktiv 90/388/EØF, som endret.
- 7) Dette direktiv viser til «elektroniske kommunikasjonstjenester» og «elektroniske kommunikasjonsnett» i stedet for de tidligere brukte betegnelsene «telekommunikasjonstjenester» og «telekommunikasjonsnett». Disse nye definisjonene er nødvendige for å ta hensyn til tilnærmingen og samle, under en enkelt definisjon, alle elektroniske kommunikasjonstjenester og/eller -nett som er knyttet til overføring av signaler via kabel, radio, optiske eller andre elektromagnetiske midler (dvs. faste og trådløse nett, kabelfjernsynsnett, satellittnett). Overføring og kringkasting av radio- og fjernsynsprogrammer bør derfor anerkjennes som en elektronisk kommunikasjons-

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 249 av 17.9.2002, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 153/2003 av 7. november 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 7 av 12.2.2004, s. 32.

(¹) EFT L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(²) EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39.

(³) EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

(⁴) EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21.

(⁵) EFT L 108 av 24.4.2002, s. 7.

(⁶) EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51.

(⁷) EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37.

tjeneste, og nett som brukes til slik overføring og kringkasting bør på samme måte anerkjennes som elektroniske kommunikasjonsnett. Videre bør det gjøres klart at den nye definisjonen av elektroniske kommunikasjonsnett også omfatter fibernet som gir tredjemann mulighet til å overføre signaler med sitt eget utstyr for svitsjing eller ruting.

- 8) I denne sammenheng bør det gjøres klart at medlemsstatene (dersom de ikke allerede har gjort det) må fjerne eneretter og særretter for tilbydere av alle elektroniske kommunikasjonsnett, ikke bare de som tilbyr elektroniske kommunikasjons tjenester, og de bør sikre at foretak har rett til å tilby slike tjenester, uten at det berører bestemmelsene i direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF. Definisjonen av elektroniske kommunikasjonsnett bør også innebære at medlemsstatene ikke har tillatelse til å begrense en operatørs rett til å opprette, utvide og/eller tilby et kabelnett med begrunnelse i at slike nett også kan brukes til overføring av radio- og fjernsynsprogrammer. Særretter eller eneretter som begrenser bruken av elektroniske kommunikasjonsnett til overføring og distribusjon av fjernsynssignaler strider særlig mot artikkel 86 nr. 1 sammenholdt med artikkel 43 (etableringsrett) og/eller artikkel 82 bokstav b) i EF-traktaten, i den grad de medfører at et dominerende foretak tillates å begrense «produksjon, markeder eller teknisk utvikling til skade for forbrukerne». Dette berører imidlertid ikke de særlige regler medlemsstatene har vedtatt i samsvar med fellesskapsretten, og særlig i samsvar med rådsdirektiv 89/552/EØF av 3. oktober 1989⁽¹⁾ om samordning av visse bestemmelser om utøvelse av fjernsynsvirksomhet, fastsatt ved lov eller forskrift i medlemsstatene, endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 97/36/EF⁽²⁾, som regulerer distribusjonen av audiovisuelle programmer beregnet på allmennheten.
- 9) I henhold til forholdsmessighetsprinsippet bør medlemsstatene ikke lenger regulere tilbud av elektroniske kommunikasjons tjenester og opprettelse og tilbud av elektroniske kommunikasjonsnett gjennom en lisensordning, men gjennom en generell tillatelsesordning. Dette kreves også i direktiv 2002/20/EF, der det er fastsatt at elektroniske kommunikasjons tjenester eller -nett skal tilbys på grunnlag av en generell tillatelse, og ikke en lisens. En avvist part bør ha rett til å påklage en avgjørelse som hindrer vedkommende i å tilby elektroniske kommunikasjons tjenester eller -nett til et uavhengig organ og i siste instans til en domstol. Det er et grunnleggende prinsipp i fellesskapsretten at en person har rett til et effektivt retts-

vern dersom et statlig tiltak krenker rettigheter personen har i henhold til bestemmelsene i et direktiv.

- 10) Offentlige myndigheter kan øve en dominerende innflytelse på offentlige foretaks atferd, enten som følge av reglene som styrer foretaket, eller av måten eierinteressene er fordelt på. Når medlemsstatene kontrollerer vertikalt integrerte nettoperatører som driver nett som er opprettet på grunnlag av særretter eller eneretter, bør disse medlemsstatene for å unngå mulige brudd på traktatens konkurranseregler sikre at slike operatører som har en dominerende stilling på det berørte markedet, ikke forskjellsbehandler til fordel for sin egen virksomhet. Medlemsstatene bør derfor treffe alle nødvendige tiltak for å hindre all forskjellsbehandling mellom slike vertikalt integrerte operatører og deres konkurrenter.
- 11) Dette direktiv bør også klargjøre prinsippet utledet av kommisjonsdirektiv 96/2/EF av 16. januar 1996 om endring av direktiv 90/388/EF med hensyn til mobil- og personkommunikasjon⁽³⁾ ved å fastsette at medlemsstatene ikke bør gi eneretter eller særretter til bruk av radiofrekvenser, og at retten til å bruke slike frekvenser bør tildeles etter objektive framgangsmåter som sikrer likebehandling og innsyn. Dette bør ikke berøre særlige kriterier og framgangsmåter som medlemsstatene har vedtatt for å gi slike rettigheter til tilbydere av innholdstjenester for radio eller fjernsyn med sikte på å forfølge mål av allmenn interesse i samsvar med fellesskapsretten.
- 12) Alle nasjonale ordninger i henhold til direktiv 2002/22/EF med sikte på å dele nettokostnaden for leveringspliktige tjenester skal bygge på objektive kriterier som sikrer innsyn og likebehandling, og skal være i samsvar med prinsippene om forholdsmessighet og minst mulig markedsvridning. Minst mulig markedsvridning innebærer at bidrag innkreves på en slik måte at det så langt mulig minsker virkningen av den økonomiske byrden på sluttbrukerne, f.eks. ved at bidragene spres mest mulig.
- 13) Når rettigheter og forpliktelser i henhold til internasjonale konvensjoner om opprettelse av internasjonale satellittorganisasjoner ikke er forenlige med konkurransereglene i traktaten, bør medlemsstatene i samsvar med artikkel 307 i EF-traktaten ta alle egnede skritt for å gjøre dem forenlige. Dette direktiv bør klargjøre denne forpliktelsen fordi det i artikkel 3 i direktiv 94/46/EF⁽⁴⁾ bare kreves at medlemsstatene skal «oversende Kommissjonen» alle opplysninger de hadde om slike tilfeller av uforenlighet. Artikkel 11 i dette direktiv bør klargjøre medlemsstatenes forpliktelse til å fjerne alle begrensninger som fortsatt måtte gjelde på grunn av disse internasjonale konvensjonene.

⁽¹⁾ EFT L 298 av 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 202 av 30.7.1997, s. 60.

⁽³⁾ EFT L 20 av 26.1.1996, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT L 268 av 19.10.1994, s. 15.

- 14) Dette direktiv bør opprettholde forpliktelsen som ble pålagt medlemsstatene i direktiv 1999/64/EF for å sikre at dominerende tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett og offentlig tilgjengelige telefontjenester driver sine offentlige elektroniske kommunikasjonsnett og kabelfjernsynsnett som særlige rettssubjekter.
- 15) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene fastsatt i vedlegg I del B for gjennomføring av ovennevnte direktiver.
- 16) Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen alle opplysninger som er nødvendige for å påvise at eksisterende nasjonal gjennomføringslovgivning tar hensyn til presiseringene som innføres i dette direktiv i forhold til direktiv 90/388/EF, 94/46/EF, 95/51/EF⁽¹⁾, 96/2/EF, 96/19/EF⁽²⁾ og 1999/64/EF.
- 17) I lys av ovenstående bør direktiv 90/388/EF oppheves —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- «elektronisk kommunikasjonsnett», overføringssystemer og eventuelt utstyr til svitsjing eller ruting samt andre ressurser som gjør det mulig å overføre signaler via kabel, via radio, optisk eller ved hjelp av andre elektromagnetiske midler, herunder satellittnett, jordbaserte fastnett (linje- og pakkesvitsjede, herunder Internett) og jordbaserte mobilnett, elektrisitetsnett, forutsatt at de brukes til å overføre signaler, nett som brukes til kringkasting over radio eller fjernsyn samt kabelfjernsynsnett, uansett hvilken type informasjon som overføres,
- «offentlig kommunikasjonsnett», et elektronisk kommunikasjonsnett som utelukkende eller hovedsakelig brukes til å levere offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester,
- «elektroniske kommunikasjonstjenester», tjenester som normalt leveres mot betaling, og som utelukkende eller hovedsakelig består av overføring av signaler via elektroniske kommunikasjonsnett, herunder telekommunikasjonstjenester og overføringstjenester på nett som brukes til kringkasting, men ikke tjenester som består i å tilby innhold ved hjelp av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester eller utøve redaktøransvar over slikt innhold; det omfatter ikke informasjonssamfunnstjenester som definert i artikkel 1 i direktiv 98/34/EF, som ikke utelukkende eller hovedsakelig består i overføring av signaler via elektroniske kommunikasjonsnett,

⁽¹⁾ EFT L 256 av 26.10.1995, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 74 av 22.3.1996, s. 13.

- «offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester», elektroniske kommunikasjonstjenester som er tilgjengelige for allmennheten,
- «eneretter», rettigheter som en medlemsstat gir et foretak ved lov eller forskrift, og som gir det rett til å tilby en elektronisk kommunikasjonstjeneste eller drive en elektronisk kommunikasjonsvirksomhet innenfor et gitt geografisk område,
- «særretter», rettigheter som en medlemsstat gir et begrenset antall foretak ved lov eller forskrift, og som innenfor et gitt geografisk område
 - angir eller begrenser antall foretak med tillatelse til å tilby en elektronisk kommunikasjonstjeneste eller drive en elektronisk kommunikasjonsvirksomhet til to eller flere, etter kriterier som ikke er objektive, rimelige og sikrer likebehandling, eller
 - gir foretak rettslige eller lovgivningsmessige fordeler som i betydelig grad påvirker andre foretaks mulighet til å tilby samme elektroniske kommunikasjonstjeneste eller drive samme elektroniske kommunikasjonsvirksomhet i samme geografiske område på vilkår som i all hovedsak er like,
- «satellittjordstasjonsnett», en oppstilling av to eller flere jordstasjoner som står i forbindelse med hverandre ved hjelp av satellitt,
- «kabelfjernsynsnett», all hovedsakelig kabelbasert infrastruktur som først og fremst er opprettet for å videresende eller utsende radio- og fjernsynssendinger til allmennheten.

Artikkel 2

Eneretter og særretter for elektroniske kommunikasjonsnett og elektroniske kommunikasjonstjenester

- Medlemsstatene skal ikke gi eller opprettholde eneretter eller særretter for opprettelse og/eller tilbud av elektroniske kommunikasjonsnett, eller for tilbud av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester.
- Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at alle foretak har rett til å tilby elektroniske kommunikasjonstjenester eller til å opprette, utvide eller tilby elektroniske kommunikasjonsnett.
- Medlemsstatene skal sikre at det ikke innføres eller opprettholdes begrensninger på tilbud av elektroniske kommunikasjonstjenester via elektroniske kommunikasjonsnett opprettet av tilbydere av elektroniske kommunikasjonstjenester, via infrastruktur tilbudt av tredjemann, eller ved felles bruk av nett, andre installasjoner eller anlegg, uten at dette berører bestemmelsene i direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF.

4. Medlemsstatene skal sikre at en generell tillatelse som gis til et foretak for å tilby elektroniske kommunikasjonstjenester eller opprette og/eller tilby elektroniske kommunikasjonsnett, samt vilkårene for dette, skal bygge på kriterier som er objektive, sikrer innsyn og likebehandling og er rimelige.

5. Det skal gis en begrunnelse for alle avgjørelser som tas av grunner omtalt i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2002/20/EF og som hindrer et foretak i å tilby elektroniske kommunikasjonstjenester eller -nett.

En avvist part bør ha mulighet til å påklage en avgjørelse som hindrer vedkommende i å tilby elektroniske kommunikasjonstjenester eller -nett, til et uavhengig organ og i siste instans til en domstol.

Artikkel 3

Vertikalt integrerte offentlige foretak

I tillegg til kravene fastsatt i artikkel 2 nr. 2, og uten at artikkel 14 i direktiv 2002/21/EF berøres, skal medlemsstatene sikre at vertikalt integrerte offentlige foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett og som har en dominerende stilling, ikke forskjellsbehandler til fordel for sin egen virksomhet.

Artikkel 4

Rett til å bruke frekvenser

Uten at det berører særlige kriterier og framgangsmåter som medlemsstatene har vedtatt for å gi slike rettigheter til tilbydere av innholdstjenester for radio eller fjernsyn med sikte på å forfølge mål av allmenn interesse i samsvar med fellesskapsretten, gjelder følgende:

1. Medlemsstatene skal ikke gi eneretter eller særretter til bruk av radiofrekvenser for levering av elektroniske kommunikasjonstjenester.
2. Tildeling av radiofrekvenser for elektroniske kommunikasjonstjenester skal bygge på kriterier som er objektive, sikrer innsyn og likebehandling og er rimelige.

Artikkel 5

Katalogtjenester

Medlemsstatene skal sikre at alle eneretter og/eller særretter til å opprette og tilby katalogtjenester på deres territorium, herunder både utgivelse av kataloger og nummeropplysnings-tjenester, avskaffes.

Artikkel 6

Plikt til å tilby leveringspliktige tjenester

1. Alle nasjonale ordninger i henhold til direktiv 2002/22/EF for deling av nettokostnader i forbindelse med plikt til å tilby leveringspliktige tjenester skal bygge på objektive kriterier som sikrer innsyn og likebehandling, og skal være i samsvar med prinsippene om forholdsmessighet og minst mulig markedsvridding. Når plikt til å tilby leveringspliktige tjenester helt eller delvis pålegges offentlige foretak som til-

byr elektroniske kommunikasjonstjenester, skal det særlig tas hensyn til dette ved beregning av bidrag til nettokostnaden ved plikten til å tilby leveringspliktige tjenester.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om eventuelle ordninger av den art som er nevnt i nr. 1.

Artikkel 7

Satellitter

1. Medlemsstatene skal sikre at eventuelle lovgivningsmessige forbud eller begrensninger knyttet til tilbud av romsegmentkapasitet til en godkjent operatør av satellittjordstasjonsnett avskaffes, og skal på sitt territorium gi alle leverandører av romsegmenter tillatelse til å verifisere at satellittjordstasjonsnettet som skal brukes i forbindelse med vedkommende leverandørs romsegment er i samsvar med vilkårene som er offentliggjort for tilgang til slike personers romsegmentkapasitet.

2. Medlemsstater som er parter i internasjonale konvensjoner som oppretter internasjonale satellittorganisasjoner skal, når slike konvensjoner ikke er forenlige med konkurransereglene i EF-traktaten, ta alle hensiktsmessige skritt for å gjøre dem forenlige.

Artikkel 8

Kabelfjernsynsnett

1. Hver medlemsstat skal sikre at ingen foretak som tilbyr offentlige elektroniske kommunikasjonsnett driver sitt kabelfjernsynsnett gjennom det samme rettssubjekt som det driver andre offentlige elektroniske kommunikasjonsnett, når et slikt foretak

- a) kontrolleres av denne medlemsstat eller har særretter,
- b) har en dominerende stilling på en vesentlig del av det felles marked med hensyn til tilbud av offentlige elektroniske kommunikasjonsnett og offentlig tilgjengelige telefontjenester, og
- c) driver et kabelfjernsynsnett opprettet på grunnlag av særretter eller eneretter i samme geografiske område.

2. Betegnelsen «offentlig tilgjengelige telefontjenester» skal anses som et synonym til betegnelsen «offentlige taletelefontjenester», som er brukt i artikkel 1 i direktiv 1999/64/EF.

3. Medlemsstater som anser at det er tilstrekkelig konkurranse med hensyn til tilbud av infrastruktur for aksesslinjer og tilknyttede tjenester på deres territorium, skal underrette Kommissjonen om dette.

Slike opplysninger skal omfatte en detaljert beskrivelse av markedsstrukturen. Opplysningene skal på anmodning gjøres tilgjengelige for alle berørte parter, samtidig som det tas hensyn til foretaks rettmessige interesse av å verne sine forretningshemmeligheter.

4. Kommisjonen skal innen en rimelig frist etter å ha hørt partenes merknader avgjøre om forpliktelsen til rettslig atskillelse kan oppheves i vedkommende medlemsstat.

5. Kommisjonen skal vurdere anvendelsen av denne artikkel på nytt senest 31. desember 2004.

Artikkel 9

Medlemsstatene skal senest 24. juli 2003 oversende Kommisjonen opplysninger som gir Kommisjonen mulighet til å bekrefte at bestemmelsene i dette direktiv er overholdt.

Artikkel 10

Oppheving

Direktiv 90/388/EF, som endret ved direktivene oppført i vedlegg I del A, oppheves med virkning fra 25. juli 2003, uten at det berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding fastsatt i vedlegg I del B.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 11

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 16. september 2002.

For Kommisjonen

Mario MONTI

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

DEL A

Liste over direktiver som skal oppheves

- Direktiv 90/388/EØF (EFT L 192 av 24.7.1990, s. 10)
 Artikkel 2 og 3 i direktiv 94/46/EF (EFT L 268 av 19.1.1994, s. 15)
 Direktiv 95/51/EF (EFT L 256 av 26.10.1995, s. 49)
 Direktiv 96/2/EF (EFT L 20 av 26.1.1996, s. 59)
 Direktiv 96/19/EF (EFT L 74 av 22.3.1996, s. 13)
 Direktiv 1999/64/EF (EFT L 175 av 10.7.1999, s. 39)

DEL B

Innarbeidingsdatoer for ovennevnte direktiver

- Direktiv 90/388/EØF: transposition date: 31. desember 1990
 Direktiv 94/46/EF: transposition date: 8. august 1995
 Direktiv 95/51/EF: transposition date: 1. oktober 1996
 Direktiv 96/2/EF: transposition date: 15. november 1996
 Direktiv 96/19/EF: transposition date: 11. januar 1997
 Direktiv 1999/64/EF: transposition date: 30. april 2000

*VEDLEGG II***Sammenligningstabell**

Dette direktiv	Direktiv 90/388/EØF
Artikkel 1 (definisjoner)	Artikkel 1
Artikkel 2 (oppheving av eneretter/særretter)	Artikkel 2
Artikkel 3 (vertikalt integrerte offentlige foretak)	Artikkel 3 bokstav a) ii)
Artikkel 4 (rett til å bruke radiofrekvenser)	Artikkel 3 bokstav b)
Artikkel 5 (katalogtjenester)	Artikkel 4 bokstav b)
Artikkel 6 (plikt til å tilby leveringspliktige tjenester)	Artikkel 4 bokstav c)
Artikkel 7 (satellitter)	Artikkel 3 i direktiv 94/46/EF
Artikkel 8 (kabelnett)	Artikkel 9